

רע"פ 9054/16 - עאדל עיסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9054/16

כבוד השופטת א' חיות
עאדל עיסא

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה מטעם המבקש לאישור יציאה מהארץ מיום
7.4.2017; תגובת המשיבה מיום 7.4.2017

עו"ד דוד גולן

מטעם המבקש:

עו"ד תומר סגלוביץ

מטעם המשיבה:

החלטה

1. המבקש הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, נהיגה בלא היתר למלגזה וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף, ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון לתקופה של 7 שנים. ערעורו של המבקש על פסק דין זה לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו: הכרעת הדין נותרה בעינה אך עונשו הופחת לששה חודשי מאסר שאותן יוכל לרצות בדרך של עבודות שירות, ופסילת רישיון הועמדה על תקופה של 30 חודשים. ביום 23.11.2016 הגיש המבקש לבית משפט זה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין דחיית ערעורו על הכרעת הדין של בית משפט השלום לתעבורה ורכיב עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש עוכב בהחלטת בית משפט זה מיום 6.12.2017.

2. כעת הגיש המבקש "בקשה דחופה לאישור יציאה מהארץ", בה הוא עותר לאפשר לו לצאת את הארץ לחופשה בטורקיה. בבקשה הוא טוען כי בעבר הותר לו לצאת מן הארץ והוא שב לישראל ללא עיכוב כך שאין סיבה שלא להיעתר לבקשתו גם זו הפעם. המדינה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הסכימה לשתי בקשותיו הקודמות לפני משורת הדין ולאחר שהמבקש העלה בהן צורך ייחודי, ואילו חופשה בטורקיה איננה מגלה עילה להיענות לבקשה. עוד מציינת המדינה כי ביום 8.3.2017 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, מסירת שם כוזב ונהיגה ברכב ללא ביטוח, וכי התנהלותו זו מלמדת כי לא ניתן לתת בו אמון.

3. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי בית המשפט ייעתר לבקשת יציאה מהארץ של אדם שהורשע בדין רק במקרים "חריגים ומיוחדים" המעלים צורך "אישי-אנושי מיוחד" ((ע"פ 5307/09 דיוויס נ' מדינת ישראל (30.1.2009); ע"פ 338/17 שטרם נ' מדינת ישראל (15.3.2017)). ברי כי יציאה מן הארץ לצורך חופשה איננה בגדר צורך "אישי-אנושי מיוחד" ומשכך איני רואה להיענות לבקשה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בניסן התשע"ז (7.4.2017).

ש ו פ ט ת